Мої роздуми над поемою «Мойсей». 10 клас

Твори Івана Франка хвилюють і захоплюють сучасного читача. Написані геніальним майстром слова, вони є згустком болю письменника, для якого доля свого народу була головною проблемою життя і творчості.

Саме в поемі «Мойсей», яка є вершиною літературної спадщини Каменяра, поет осмислює історичну долю українського народу, трагічні шляхи його буття.

Поема починається прологом, в якому визначається адресат — український народ:

Народе мій, замучений, розбитий,
Мов паралітик той на роздорожжу,
Людським презирством, ніби струпом, вкритий!
Цей ліричний зачин звучить як заповіт автора, його лірична сповідь, пророче послання своєму народові.

І. Франко переосмислив біблійну легенду про Мойсея та євреїв, розглянувши її у зв'язку з долею українського народу, з його визволенням від гніту. Зображуючи стародавніх ізраїльтян, письменник мав на увазі своїх знедолених земляків-українців. Автор пише, що сорок років євреї блукали пустелею, щоб відшукати обітованну Палестину. Цей тернистий шлях ізраїльтян нагадує читачеві трагічні сторінки історії українського народу, який віками боровся за свою волю.

У поемі Мойсей показаний як вождь народу, але одночасно і як самовідданий його слуга, що має за мету привести ізраїльтян до нового, щасливого життя. Хоча фізично Мойсей досить слабкий, та «в очах його все щось горить, мов дві блискавки в хмарі».

Йому бридке оте низьке, напівтваринне існування, що охопило його табір. І коли народ, підбурений Датаном і Авіроном, перестав вірити Мойсееві, той закликає людей не коритися обставинам, а йти далі.

«Мов дітям безумним», Мойсей розповідає людям казку про те, як дерева обирали собі короля. Жодне з розкішних дерев не захотіло служити людству, лише терен погодився:

І служитиму зайцю гніздом,
Пристановищем птаху,
Щоб росли ви все краще, а я
Буду гинуть на шляху.
Письменник розкриває суть казки:

Дерева — се народи землі,
А король у їх колі —
Божий вибранець, син і слуга
Господевої волі.
З казки випливає, що людина, яка є справжнім поводирем, повинна бути безмежно вірною своєму народові. Вона мусить усвідомлювати його інтереси й прагнення, адже саме на неї покладена така важлива місія — бути завжди там, де хтось потребує допомоги. Мойсей залишає свій народ, який пізніше відчуватиме свою провину перед ним. Пророк помирає, але ідеї, яким він служив, не загинули. Новий ватажок піднімає народ до звитяжного бою. Ніхто не зможе спинити переможний рух народу, адже він є творцем історії. Як бачимо, Каменяр у своєму творі висвітлив важливу і на сьогоднішній день проблему єдності вождя і народу.

Прочитавши цей прекрасний твір, починаєш думати й аналізувати сучасні події, адже зараз наш народ перебуває наче в пустелі. Ми чекаємо якихось змін, але, на жаль, немає серед нас Мойсея, немає відданого масам вождя, який би допоміг зробити нашу країну багатою і в економічному, і в духовному плані.

Ми в цей час, як ніколи, повинні усвідомлювати свою причетність до справ Батьківщини, яка зветься Україною. Отже, повинні дбати насамперед про її культурний розвиток.